

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

329.

Sakramentāli un pārdroši ņemiet rokā savu vairogu. Vienu lūdzu – nevājiniet spēku ar zeltu. Mana mācība nemīl zeltu.

330.

Atkārtoju – noziedzīga ir pasaules bezrūpība. Vai tiešām neredz briesmas? Liesmu mēles iezīmē tuvojošos gara vētru, bet ļaudis negrib saprast Mūsu signālus.

331.

Pravietis ir cilvēks, kam piemīt garīga tālredzība, tikpat vienkārši vajag attiekties arī pret gara tālredzības spējām. Būtu galīgs analfabētisms noliegt pravietojumus. Būtu galīgi muļķīgi nopaļāt praviešus. Ja zinātniski un objektīvi izplatīsim nejausi saglabājušos pravietojumus, ko tad mēs ieraudzīsim? Atradīsim cilvēkus, kas pretēji personiskam labumam ieskatījušies vēstures nākošajā lappusē, viņus pārņēmušas šausmas un viņi brīdinājuši tautu.

Tā saucamajās pravietībās neatradīsiet personiskus nodomus, neatradīsiet noziedzīgas savtības, neatradīsiet apmelojumus.

Attēlu simbolus izskaidro ar seno stiklu krāsojumu. Kad gan zinātnieki atradīs laiku zinātniski izpētīt pravietojumus un tos vēsturiski salīdzināt? Lieliska grāmata – jaunam zinātniekam!

332.

Kas ir pravietojums? Noteiktu matērijas daļiņu apvienošanās paredzēšana. Tālab pravietojumi var piepildīties, bet var arī tikt izjaukti neatbilstīgas attieksmes dēļ, gluži kā ķīmiskā reakcijā. Tieši to cilvēki nespēj aptvert, lai gan barometra nozīmi tie apjēguši.

Pravietojumi dalās termiņu un beztermiņu pravietojumos. Kad mums darīšana ar termiņu pravietojumu, tas nozīmē, ka jāizprot visi starptermiņu nosacījumi. Lielais termiņš dalās mazos termiņos, tālab ir pareizi ievērot mazo termiņu.

Vajag iegaumēt, ka tumšie strādā pie mazajiem termiņiem, pūlēdamies sarežģīt lielo.

333.

Vai pravietojumi var arī nepiepildīties? Protams, var. Mums ir vesels garām palaistu pravietojumu arhīvs. Patiess pravietojums paredz labāko iespēju kombināciju, bet to var arī palaist garām.

Temats par pravietojuma piepildīšanos ļoti dziļš, tajā apvienota ir kooperācija, ir augstākā gara zināšana. Vientiesis sacīs: “Kāda virtuve!” Bet virtuve viegli pārvēršas laboratorijā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

Kopš seniem laikiem no Mūsu Vienkopas tiek sūtīti pravietojumi kā svētīgas zīmes cilvēcei. Pravietojumu ceļš ir dažāds; vai nu iedvests atsevišķām personām, vai arī nezināmas rokas atstāti uzraksti. Pravietojumi vislabāk sniedz vēstis cilvēcei. Simboli, protams, bieži ir neskaidri, bet iekšējais saturs rada vibrāciju. Pravietojums, protams, prasa modrību un tiekšanos.

334.

Bieži jūs brīnāties, ka Skolotājs paredz vismazākos sīkumus. Bet kas jums teicis, ka šie sīkumi ir mazi? Bieži kāju lauž visniecīgākais akmens un zāles stiebriņš ierauj bezdibenī.

Pat ikdienišķajā dzīvē jūs atvairāt briesmas no tuviniekiem vai gan vienkopas dzīvē līdzstrādnieku dzīvības aizsardzība lai netiktu pastiprināta? Draugu lūpas nenoklusēs, bet vajag iemācīties sadzirdēt brīdinājuma saucienus.

Mazās šūniņās viegli pielāgot uzmanību, lai sadarbība cilvēces apmēros spiež pieradināties pie negaidītām izpausmēm. Nepārspilēju – katra minūte ir nelabvēlīga, bet arī pieradināties pie šī pastāvīgā nelabvēlīguma nedrīkst, citādi zudīs sardzes jūtīgums. Tieši, līdzīgi ērglim virsotnē nezaudējiet modrību. Modrība pieaug tikai briesmās.

Sveiciens briesmām!

335.

Kāds spriedīs – uziesu pa ugunīgajām kāpnēm. Ej, ceļš ikvienam brīvs. Bet iegaumē, baiļošanās gadījumā kāpnes izkūst šķidrā liesmā. Kurp iesi, nepārvaldot darba kādību? Ja Mēs sakām – labāk gulēt uz ciedru saknēm, tad sekotājam ir viegli izpildīt padomu. Ir viegli gulēt, un vēl labāk – sekojot padomam. Bet kad sacīts – uzņemies pastāvīgu sardzi, tad kāpnes sāk kvēlot. Vienu vajag atkārtot bieži – kāpnes nav vieglas.

Slikts tas vadonis, kas slēpj patiesās briesmas. Tās pārvarēt spēs tikai pilnīga zināšana.

Redzu, nāk cits neprātis, tas vēl nepilnīgāks. Viņš peļ: “Kādēļ tāda svinīga sludināšana?” Sacīsim: “Brīdinājuma svētsvinīgums ir proporcionāls tavai pazemojošai smilkstēšanai briesmu brīdī. Divkājināis! Cik reizes tu esi zaudējis savu seju pie pirmām grūtībām. Mēs esam redzējuši tevi melnāku par ogli, un tavas noliegsmes ir pildījušas tevi ar smirdoņu. Tev klājas slikti, tu esi sadedzinājis kāpnes un tagad tu lūdz ubaga dāvanas pie bezdibeņa.”

Jauns vaicātājs: “Kā saskaņot Mācību ar zinātni?” Ja zinātne sniedz neapšaubāmu zināšanu, tad tieši Mācība arī ir zinātne.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

Kāds mērķis zinātnei, ja tā uzpūtosies no aizspriedumiem? Tas, kas tā norūpējies par apgalvojumu svētvinīgumu, tas zinātņi uzskata par mietpilsonības midzeni. Tam, kas domā par vienkopu, nav kaitīgi līdēji – rāpuļi.

Es saku – pazīstu visu konstrukcijas komplicētību. Neslēpšu, cik tālu jānes akmeni, cik liels ūdens trūkums! Tieši šī apziņa, tieši zvaigžņu neskaitāmais daudzums apstiprina ugunīgās kāpnes!

336.

Visās senajās Mācībās sacīts: - “Negriez savu muguru pret Skolotāju.” Šo Norādījumu var saprast verdziski vai cienījot. Saprātīga cienīšana ir kā gaismas zieds. Nevar uz to piespiest, vienīgi paplašināta apziņa dos pieredzi, kā saglabāt garīgās vērtības. Kā attēlot aklam visu akmeņaino nogāzes ceļu? Kā brīdināt kurlo ar saucieniem? Bet dzīves pieredze parādīs Pavēles nozīmi – “Negriez savu muguru pret Skolotāju.”

337.

Varētu nosaukt daudzus līdzstrādniekus, bet vajag izmērīt uzticības krājumu. Tiekšanos uz Mums mēdz salīdzināt ar atalgojuma gaidām, bet vai var noteikt atalgojumu, ja mūsu darbs pats par sevi jau ir atalgojums.

Spēku spriegums nozīmē pieaugumu. Vērīga piesardzība ir pieredzes gaisma. Kļūt vajātiem nozīmē attīstīt enerģiju. Ieskatieties, kā izveidojas apstākļi, lai ārkārtīgas vajadzības mirklī rastos jauni neparasti apstākļi. Pieredzes trūkums to nosauc par gadījumu, bet zinošie uztvers radīšanas spirāli.

338.

Cherubu tēloja ar spārniem bez citām cilvēka ekstremitātēm. Tās varēja būt necilvēciskas evolūcijas simbols. Bet Buda jau attēloja cilvēka izskatā ar pieplecu stariem. Pilnīgai cilvēka dabai pievienotas vēl spējas uzveikt stihiju, un šai apstākļi ir varoņdarbs. Bet cilvēki nespēj novērtēt varoņdarbu. Ja viņi gūst priekšstatu par pieplecu stariem, viņi nekavējoties sāk likvidēt citu locekļu jēgu. Rodas cheruba karikatūra ar nedzīvām zarnām – pilnīga atrautība no zemes bez jebkādas jēgas.

Tāpēc Mēs mēdzam vispirms norādīt ar negaidītu notikumu nomaiņām, tad iznīcināt personīgā īpašuma jūtas; pēc tam dot sevišķi bīstamu uzdevumu, un pēc tam šīm šķīstīšanām mēdzam piegriezt zemei, kur šķietami parastos apstākļos norisinās augstākā neparastība. Var iedomāties spārnu kvalitāti, kad miesa atrodas apkārtējās nepilnības vidū; spārni uzplaukst visos zaigojumos no ļaužu sitieniem.

Kad paradīzes putnam jautāja – no kurienes viņa dievišķais spalvu tērps? Tas atbildēja – “daudz saindētu bultu ir slīdējis pār mani un stiprākā inde ir devusi vislabāko krāsojumu.

Tāpēc pateiksimies bultu raidītājiem.